

en mulig færøsk olieindustri gør det ønske mere realistisk nu, end det har gjort før.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg har sådan set helt den samme opfattelse af bloktilskuddene som hr. Eidesgaard. Jeg opfatter det også primært som et udtryk for solidaritet, et udtryk for, at vi ønsker, at der er et anstændigt socialt niveau, et godt uddannelsesniveau på Færøerne osv., ligesom i det øvrige rigsfællesskab. Det er også noget, vi kender hernede fra Danmark, at vi sender penge rundt omkring til kommuner og amter, og vi har udligninger og sådan noget.

Men Færøerne har jo lidt en særstilling her, for når det kommer til olien, ønsker man at holde provenuet af *det* for sig selv. Det ville et dansk amt jo ikke slippe af sted med. Så der er altså en lidt anden situation her.

Derfor er det, jeg siger, at det var en overvejelse værd at sige, at de bloktilskud, vi yder fra nu af, lad os sige, at de er tilbagebetalingspligtige, hvis det viser sig, at man finder vældig mange oliepenge.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er et faktum, at der er historiske bånd imellem Danmark, Færøerne og Grønland, og det er et faktum, at vi har rigsfællesskabet, ligesom det også er en del af grundlovens vilkår, og jeg skal med det samme sige som indledning på mit ordførerindlæg her, at Dansk Folkeparti finder det forhold værdifuldt, og at vi ønsker rigsfællesskabet bevaret.

Vores udgangspunkt og vores tilgang til hele den her debat er, at vi finder, at rigsfællesskabet giver os noget værdifuldt, som vi bør gøre noget for at bevare.

Men samtidig skal det også stå klart, at vi i Dansk Folkeparti under ingen omstændigheder ønsker, at Danmark optræder som en kolonimagt. Det er også derfor, vi er helt på linje med dem, der tidligere har talt for, at vi skal respektere færingerne egne ønsker om fremtiden. Hvis færingerne ikke selv kan se en fordel i en tilknytning til Danmark gennem rigsfællesskabet, er det klart, at man på Færøerne skal være frit stillet til at indgå overvejelser omkring en anden ordning.

Det har været nævnt og blev også allerede nævnt i statsministerens besvarelse, at der er en afgørende skillelinje at tage i betragtning, nemlig om vi taler om, at målet er en suveræn stat på

Færøerne, eller vi taler om, at der skal laves en reform inden for de nuværende rammer med hjemmestyreordningen, så færingerne tager større ansvar for større dele. Det er klart, at afhængig af, hvilken model man går ud fra, er der forskellige konsekvenser at iagttage.

Den nuværende beslutning, der er truffet, som det også blev nævnt tidligere, i april, gør det naturligt, at det, vi stiler efter, er etårige økonomiske aftaler, indtil det er fuldstændig afklaret, om det er et realistisk ønske at få fuld selvstændighed. Vi skal have fuld klarhed over, om man ønsker at bære eget økonomisk ansvar for enkelte dele eller for alle dele. I al sin enkelthed skal vi vide, hvad man ønsker det fulde ansvar for.

På de her områder ser jeg ikke den store forskel på det, regeringen har sagt her i dag, og Dansk Folkepartis holdning. Det betyder også, at når det drejer sig om det forslag til vedtagelse, der er fremsat fra en række partier her i Folketinget i dag, kan Dansk Folkeparti støtte en meget, meget stor del af forslaget.

Der er dog ét område, hvor vandene skiller, og det er i det sidste afsnit i forslaget til vedtagelse, hvor flertallet lægger op til, at man stadfæster den aftale fra 1992, der omhandler undergrunden og eventuelle råstoffer i og omkring Færøerne.

I Dansk Folkeparti har vi den holdning, at den aftale bør genforhandles, vi har den holdning, at man bør tilvejebringe et bedre grundlag også for vurderingen i forhold til en genforhandling, end tilfældet er i dag, og derfor ønsker vi at opretholde ønsket om, at Færøudvalget også tager en dialog med forhenværende statsminister Poul Schlüter, som det også tidligere er fremgået af debatten.

I spørgsmålet om råstoffer er det vores udgangspunkt, at så længe vi har et rigsfællesskab, bør vi også have et fælles ansvar for undergrunden. Det drejer sig om de omkostninger, der er til efterforskning, men også eventuelle indtægter. Fordelingen kan diskuteres, Grønland har været nævnt som et eksempel. Omvendt er det klart, at hvis færingerne påtager sig det fulde økonomiske ansvar og ønsker fuld selvstændighed, mener vi også, at undergrunden naturligt er et færøsk anliggende.

Vi mener ikke, at Danmark blot skal afvente og se til, mens målsætningen om selvstændighed på Færøerne modnes, samtidig med at vi med den nuværende aftale om undergrunden overfører bloktilskud hvert eneste år.